

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμῶν 7.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

Διαχειριστής: Σ. ΒΕΛΛΗΣ

ΕΤΟΣ Ε' — ΑΡΙΘΜΟΣ 151

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πάσαν αἰτησίαν :

“ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ”, ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1909

Ἡ « ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ » διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπται τῆς ἑλ. καὶ ὑπεύθυνος

ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ

Π. ΛΑΓΟΠΑΤΗΣ—Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ—Α. ΜΠΟΥΚΡΑΣ

Δικηγόροι ἐν Ἀθήναις

ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ “ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ”

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 28ῃ Νοεμβρίου

Διατελοῦμεν ἐν καταπλήξει ἐπὶ τῇ ἀρθρῷ τοῦ σεβαστοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου περὶ ἀνακρίσεως. Δὲν λέγομεν περὶ « μυστικῆς » ἢ « φανεράς », ἀλλ' ἀπλῶς « περὶ ἀνακρίσεως ». Διότι, εἰς τοιαύτας μάλιστα περιστάσεις, ὑπεχρεοῦτο ὁ Ἀνώτατος Εἰσαγγελεὺς νὰ ὁμολογήσῃ καὶ διακηρύξῃ, ὅτι πράγματι ἐν Ἑλλάδι δὲν λειτουργεῖ Ἀνάκρισις, ὡς κελεύει αὐτὴν ὁ νόμος, ὡς ἀξιῶ αὐτὴν τὸ αἶσθημα τοῦ δικαίου, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἠθικὴ, ὡς ἐπιβάλλει ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Μετροῦμεν μετὰ προσοχῆς τὰς φράσεις μας καὶ ζυγίζομεν μετὰ ἐντεταμένης λεπτότητος τὰς λέξεις μας· δὲν ὑπάρχει οὐδὲ ἐλαχίστη ὑπερβολή. Ἡδύνατο ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς νὰ εἶνε ἀξιόλογα κεκηρυγμένος θεωρητικῶς ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε λόγος, ὅπως, διὰ τῆς παρελκύσεως τῆς συζητήσεως, ἀποφύγῃ τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῇ βαρυτάτῃ, ἣν ὑπέχη, εὐθύνη διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην τῆς παρ' ἡμῖν Ἀνακρίσεως. Ἡ πανθωμολογημένη σοφία του καὶ ἡ ἀρετὴ του ἐβλάψαν, ἀντὶ νὰ ὠφελήσουν· διότι τὰ ὑπέροχα ταῦτα προσόντα του ἀπώπλιζον τοὺς ἀπὸ ἐτῶν ἡγανακτημένους διὰ τὴν ὑπερβολικωτάτην καλωσύνην τοῦ πρὸς πάντας. Πολλὰ μάλιστα φοβούμεθα, μήπως καὶ τώρα ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν καλωσύνην του οἱ δικασταί, οἱ μαινόμενοι κατὰ τῆς φανεράς ἀνακρίσεως δι' οὐς ἀμέσως θὰ εἴπωμεν λόγους. Καὶ διὰ νὰ μὴ τοὺς δυσαρεστήσῃ ἀνέλαβε νὰ προτάξῃ ὅλον τὸ κύρος τῆς προσωπικότητός του ὡς ἐδόξασμα κατὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἠθικῆς. Τὸ ἔθνος ὅμως δὲν θέλει τὸν Ἀνώτατον Εἰσαγγελέα του πολὺ καλὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ Κριτὴν ἀκαμπτον παντὸς παρεκτρεπομένου, μάλιστα δὲ δικαστικοῦ, διότι τὰ ἀδικήματα τῆς Δικαιοσύνης εἶνε ἀπαίρως τρομερώτερα τῶν ἀδικημάτων τῶν πολιτῶν.

Γινώσκουσι καὶ οἱ συντάσσοντες τὴν ἐφημερίδα ταύτην περὶ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας καὶ Γερμανίας. Θὰ ἠδύνατο ἐν πάσῃ περιπτώσει εὐχερῶς νὰ πληροφορηθῶσι περισσότερα. Ἀλλὰ προτιμῶσι νὰ ἔχωσι ὑπ' ὄψιν τι γίνεται εἰς τὴν Λεβαδείαν, τὴν Εὐβοίαν καὶ τὴν Μεσσηνίαν. Καὶ ἐρωτῶμεν τὸν κ. Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου : Κατὰ τὰ ὀκτὼ δέκατα ἐνεργοῦσι τὰς ἀνακρίσεις οἱ ἀνακριταὶ ἢ οἱ γραμματεῖς των ; Τί ὠφελεῖ ἐπομένως « τὸ πολὺ μᾶλλον ἐξασφαλισθὲν ἀνεπηρέαστον ἀνακριτῶν καὶ εἰσαγγελέων ; » Εἶνε ἀπελπιστικὸν νὰ ἐξέρχεται ἡ συζήτησις τῶν ὀρίων τῆς καλῆς πίστεως προκειμένου περὶ τῶν τιμωτάτων τῆς Κοινωνίας. Οὐδεὶς εἶπεν ὅτι διερρήγγυτο ἡ μυστικότης τῆς ἀνακρίσεως κυρίως ὑπὸ τῶν ἀνα-

κριτῶν καὶ εἰσαγγελέων. Οὐδεὶς δὲ ὑπεστήριξε, ὅτι κυρίως οἱ ἰσχυροὶ διερρήγγυον αὐτὴν. Καὶ εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται ἡ σεμνοτυφία ὅτι δῆθεν ἀγνοεῖ τὴν φαύλην ἀγοραπωλησιάν των μυστικῶν τῆς ἀνακρίσεως. Ὑπάρχουσι δὲ πλεῖστα παραδείγματα, ὅτι τὰ μυστικά τῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐπωλοῦντο ἀδρά εἰς μηνυτὰς καὶ κατηγορουμένους· καὶ παρουσιάσθη τὸ φαιδρότατον (!) θέαμα ἐν τῇ ἀλληλουχίᾳ τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων· ἡ ἀναιρῆ ἢ δευτέρα τὴν πρώτην, ἢ τρίτην τὴν δευτέραν καὶ οὕτω καθεξῆς. Διότι ἀπετελέσθη ὀγκωδεδεστέρα δικογραφία, ἣς εἶχε γνῶσιν ὁ ἀνακριτὴς ὄσσην καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐὰν ἀνετίθετο εἰς ἡμᾶς, νὰ καταρτίσωμεν σύστημα ἀνακρίσεως, βεβαίως ἠθέλομεν διστάσῃ ν' ἀναλάβωμεν τὴν ἐργασίαν ταύτην, ὅπως μάλιστα περαιώσωμεν αὐτὴν εἰς τὸ διάστημα ὡρῶν ἢ καὶ ἡμερῶν τινων. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀγνοοῦμεν τι θέλουν νὰ εἴπωσι οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν μυστικὴν ἀνάκρισιν ἐπὶ τῇ ὅτι δῆθεν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἶνε πολιτικῶς καὶ κοινωνικῶς τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος. Διότι ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πάντοτε τὸ σκότος καλύπτει τοὺς φαύλους, δι' ὃ καὶ σκότια λέγομεν ἔργα. Διότι ἀποροῦμεν, πῶς δὲν ἀντιλαμβάνονται, ὅτι θέλομεν τὴν φανεράν ἀνάκρισιν καὶ ἡμεῖς, διότι δὲν ἐμπιστευόμεθα εἰς τὴν ἐνάπτυσιν καὶ ἠθικὴν ἀκεραιότητα τῶν ἀνακριτῶν καὶ μάλιστα τῶν γραμματέων των, οἵτινες κυρίως ἐνεργοῦσι τὰς ἀνακρίσεις. Ὁ γράφων τὰς γραμμάς ταύτας εἰσηλθέ ποτε εἰς ἐν ἀνακριτικὸν γραφεῖον καὶ εὐρέθη αἰφνιδίως πρὸ τοῦ ἐξῆς φρικώδους θεάματος : ὁ ἀνακριτὴς εἶχεν ὑφώσει ἀπειλητικῶς μιᾶν καρέκλαν καὶ ἔλεγε πρὸς ἕνα περίτρομον μάρτυρα, « πές το, βρέ, πές το γ... τὸν σταυρόν σου !!! »

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀνάκρισις εἰς τὴν Λαμίαν, τὴν Ἀμφισσαν, τὴν Τρίπολιν καὶ τὴν Κυπαρισσίαν. Τί γίνεται εἰς τὴν Αὐστρίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἰσπανίαν καὶ Πορτογαλίαν ἀδιαφοροῦμεν ἡμεῖς ἐντελῶς. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀνάκρισις κατόπιν τῆς ὁποίας ἔχομεν ὑπὲρ τὸ τρίτον ἀθωωτικὰς ἀποφάσεις τῶν κακουργιοδικεῶν καὶ εἶνε αὐταὶ ὑπὲρ τὰς τριακοσίας κατ' ἔτος, ἀποβλέπουσαι ὑπὲρ τοὺς ἑξακοσίους ἀθωουμένους. Ἐκαστος δὲ γνωρίζει πόσον δαπανηρὰς ἔχει καταστήσει τὰς εἰς κακουργιοδικεῖον δίκας διὰ τοὺς κατηγορουμένους ἢ δικαστικὴν κακεντρέχεια, μὴ ἐξετάζουσα τοὺς ὑπὸ τῶν κατηγορουμένων προτεινομένους μάρτυρας κατὰ τὴν ἀνάκρισιν, μὴ καλοῦσα μάρτυρας κατὰ τὴν δίκην τοὺς καταθέτοντας ἢ ἔχοντας νὰ καταθέσων σημαντικώτατα γεγονότα ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων, παρὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 166 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ἀναβάλλουσα πολλάκις τὴν δίκην ὅταν ἀν-

τιληφθῇ ὅτι θ' ἀθωωθῇ ὁ κατηγορούμενος. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀνάκρισις κατόπιν τῆς ὁποίας ἔχομεν ἐξήκοντα πέντε ἐπὶ τῆς ἑκατὸν τὰς ἀθωωτικὰς ἀποφάσεις τῶν πλημμελειοδικεῶν καὶ εἶνε αὐταὶ ὑπὲρ τὰς 20.000 κατ' ἔτος, ἀποβλέπουσαι βεβαίως ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας Ἑλλήνων πολιτῶν ! Διότι τὰ πλεῖστα τῶν βουλευμάτων ἐκδίδονται ἐν πληρεστάτῃ ἀγνοίᾳ δικαστῶν καὶ εἰσαγγελέων περὶ τῶν δεδομένων τῶν ἀνακρίσεων. Αὐτὴ εἶνε ἡ δολοφονικὴ ἀνάκρισις. Αὐτὴ εἶνε ἡ μυστικὴ ἀνάκρισις ἢ στοιχίζουσα κατ' ἔτος πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας δραχμῶν εἰς τὸ Κράτος. Ἡ μυστικὴ ἀνάκρισις ἢ διὰ φύλλον πηδήματα πληροῦσα ἀλογίστως τὴν χώραν φυγοδίκων καὶ τὰς ἀπαισίας φυλακὰς ἀσυνειδήτως καὶ ἀπανθρώπως ὑποδίκων.

Τὸ ἐπιχείρημα ὅτι οἱ μάρτυρες θὰ φοβοῦνται νὰ καταθέσων τὴν ἀλήθειαν κατὰ τὴν φανεράν ἀνάκρισιν εἶνε δι' ἡμᾶς τόσον ἀστεῖον, ὥστε καὶ ἡ στοιχειωδεδετέρα ἐπιστημονικὴ ἀξιόπρεπεια ἀπαγορεύει ἡμῖν νὰ τὸ θεωρήσωμεν ἄξιον συζητήσεώς τινος. Τὸ δὲ λεγόμενον ὅτι δὲν θ' ἀνακαλύπτονται τὰ μυστηριώδη ἐγκλήματα εἶνε παντελῶς παιδαριώδες, διότι τὸ μὲν ταῦτά εἰσι ἐλάχιστα, ἴσως οὔτε πέντε κατ' ἔτος, τὸ δὲ καὶ σπουδαιότερον διότι οὐδεὶς βεβαίως πρέπει νὰ συλλαμβάνεται ἀνευ βασίμων ὑπονοιῶν, ἀνευ σπουδαίων ἐνδείξεων, πρὶν ἢ δὲ συλληφθῇ βεβαίως ἀγνοεῖ τὰς ἐνεργείας καὶ τὰ πορίσματα τῆς ἀνακρίσεως.

Ἀλλ' ἠθέλεν ἐρωτήσῃ τις διατι μαινόνται οἱ δικασταὶ ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως ; Διὰ δύο λόγους ἐκ περιτροπῆς τὸν ἕνα σπουδαιότερον τοῦ ἄλλου. Πρῶτον διὰ νὰ ἐξακολουθήσων οἱ ἀνακριταὶ μεταβαίνοντες εἰς τὰ γραφεῖα των ὅταν θέλουν καὶ ἀναχωροῦντες ἐπίσης ὅταν θέλουν. Ἀνακριταὶ τινες μόλις διὰ νὰ ὑπογράψων—καὶ τότε χασμάμενοι—μεταβαίνουν εἰς τὰ γραφεῖα των. Δεύτερον δὲ διότι θὰ εἰσέλθῃ ἐφορῶν ὀφθαλμὸς καὶ ἐξελέγγων διαφερόμενος ἐκεῖ, ὅπου ἔχουν συνειθισεῖ νὰ εἶνε ἀπόλυτοι αὐτοκράτορες, ἀχαλίνωτοι τύραννοι, ἀφιλόνητοι δεσπότες. Ἡ ὀνηρία ἀφ' ἑνός, ἢ αὐθαιρεσία ἀφ' ἑτέρου, ἀμφότεραι καταλύονται ὑπὸ τῆς φανεράς ἀνακρίσεως. Ἴδου διατὶ καὶ μετὰ βιαιότητος τῆς, εἰς ὄσσην οὐδέποτε μᾶς συνειθισε τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ κοινωνικὸν διαφέρον των, ἐξηγέρθησαν κατὰ τῆς φανεράς ἀνακρίσεως. Διότι βεβαίως παρισταμένου του δικηγόρου δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνακρίνῃ ὁ γραμματεὺς καὶ νὰ τελῶνται ἐγκλήματα. Βεβαίως θὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ κρατῶνται ἐν προφυλακίσει ἐπὶ μῆνας πτωχοὶ οἰκογενειάρχαι, ἀνευ λόγου, ἀλλὰ μόνον διότι βαρύνεται ὁ ἀνακριτὴς νὰ ἀναφυλλίσῃ τὴν δικογραφίαν.

Εἶνε καιρὸς νὰ τὸ καταλάβουν :

πρέπει νὰ ἐργάζωνται· καὶ πρέπει νὰ ἐνοήσων, ὅτι τοὺς θέλομεν δικαστάς, διὰ νὰ τοὺς τιμῶμεν, ὅχι δὲ αὐτοκράτορας, διὰ νὰ τοὺς ἀπεχθανώμεθα. Εἶνε καιρὸς νὰ τὸ εἴπωμεν : ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ παύσῃ ἡ δικαστικὴ τυραννία.

ΜΕΛΕΤΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Ο ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΓΩΝ

Ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη, αἱ τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν φρενοκομείων στατιστικαὶ καὶ αἱ ἐγκληματα στατιστικαὶ ὡς καὶ τῶν φυλακῶν, ἀπεκάλυψαν πρὸ πολλοῦ ἕνα τῶν ἐπικινδυνωδεδετέρων ἐχθρῶν τῆς ἀνθρωπότητος, οὗ ἕνεκα οἱ πληθυσμοὶ τῶν φυλακῶν, τῶν νοσοκομείων, τῶν φρενοκομείων καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῶν αὐτοχειρῶν ἠῤῥησαν καὶ αὐξάνουσιν. Ὁ ἐχθρὸς οὗτος, καθ' οὗ ἤδη πᾶς ὁ πεπολιτισμένος κόσμος διεξάγει ἀγῶνα ἐξουτώσεως, εἶνε τὸ οἰνόπνευμα. Καὶ ἐνῶ παντοῦ Κυβερνήσεις καὶ πεφωτισμένοι κλάσεις τῶν κοινωνιῶν ἔχουσι τὴν σήμερον, μιᾶν ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀσχολιῶν των, τὴν ἀμυναν κατὰ τοῦ οἰνόπνευματος καὶ τοῦ ἀλκοολισμοῦ, μόνον ἡμεῖς καθεύδομεν ὑπὸ Μανδραγόρα πρὸ τοῦ ἀπειλοῦντος τὴν ἡμετέραν φυλὴν ἐκφυλισμοῦ, ὡς ἐκ τῆς ἀρξαιμένης καταχρήσεως τῶν οἰνόπνευματῶδων ποτῶν, προσφερόμενοι μάλιστα μετὰ φιλοφροσύνης πρὸς τὸν ἀμείλικτον καὶ ἀνευ ἑλέου τοῦτον ἐχθρὸν, ἀποκαλοῦντες τὴν παράγουσαν αὐτὸν δηλητηριώδη βιομηχανίαν « Ἐθνικὴν ».

I

Μετὰ τὴν ὀριστικὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, ἣν ἐξήνεγκεν ἡ ἱατρικὴ Ἀκαδημία τῆς Γαλλίας κατὰ τοῦ οἰνόπνευματος καὶ τῶν οἰνόπνευματῶδων ποτῶν, προσκλήθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νέου νόμου τῆς 29 Δεκεμβρίου 1900 (sur le regime des boissons) οὕτινος τὸ ἀρθρ. 13 ὑπεχρεοῦ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀπαγορεύσῃ διὰ Διατάγματον τὴν κατασκευὴν, τὴν κυκλοφορίαν καὶ τὴν πώλησιν πάσης οὐσίας ἀναγνωρισθῆσας κινδυνώδους ὑπὸ τῆς ἱατρικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γαλλίας, πᾶσα ἐκ μέρους τῆς ἡμετέρας πολιτείας ἀδιαφορία εἶνε ἐγκλημα. Ἡ Ἀκαδημία εἰς τὸ τελεθὸν αὐτῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Γαλλίας ἐρώτημα δὲν ἀπεφάνθη κεχωρισμένως, ἀπέφυγε νὰ καθιέρωσῃ μετὰ τῶν οἰνόπνευματῶδων ποτῶν βαθμίδα, προετίμησε νὰ καταδικάσῃ συλλήβδην πάντα, μετὰ τοῦ κοινῶ αὐτῶν ὑποστηρίγματος, ὅπερ εἶνε τὸ οἰνόπνευμα, καὶ διεκήρυξεν ὅτι τὰ οἰνόπνευματῶδη ποτὰ εἶνε πάντα καταστρεπτικά, καὶ τὸ καλλίτερον αὐτῶν εἶνε ἐπιβλαβές.

Μετὰ τριῶν μηνῶν συζήτησιν καὶ βαθεῖαν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, ἡ Ἀκαδημία ἀπήθυνεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ ἐξῆς συμπεράσματα καὶ εὐχάς. Διεκήρυξεν ὅτι ὅλαι αἱ essences φυσικαὶ ἢ τεχνητὰ ὡς αἱ ἐκθλιβόμεναι οὐσαί, αἱ ἐνοσωματούμεναι εἰς τὸ οἰνόπνευμα ἢ εἰς οἶνον, ἀποτελοῦσι ποτὰ κινδυνώδη καὶ

ἐπιβλαβή. Ὅτι ὁ κίνδυνος τῶν ποτῶν τούτων προέρχεται ἐν ταύτῃ ἐκ τῶν essences καὶ τοῦ οἴνου πνεύματος ὅπερ περιέχει καὶ πρέπει, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἴνε ἡ βᾶσις αὐτῶν, νὰ προγραφῶσι πάντα καὶ ὅτι ὑπάρχει περίπτωσις νὰ ἐπιβληθῇ τοιοῦτος ἐπιπρόσθετος φόρος, ὥστε νὰ καταστή ἀπαγορευτικός.

Ἡ Ἀκαδημία δὲν περιορίσθη εἰς γενικὰς ἐκφράσεις, ἀλλ' ὀνομαστὶ μνημονεύει πάντα τὰ οἴνου πνευματώδη ποτὰ καὶ τὰ λεγόμενα ἡδύποτα, τὰ λαμβανόμενα πρὸ τοῦ γεύματος ἢ μετὰ τὸ γεῦμα, ὡς χωνευτικά· κατὰ πάντων τούτων ἐξεδόθη γενικὸς ἀφορισμὸς, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται τὸ vermouth, amer, bitter, byrtes, quinquinas, absinthe, anisette, curaco, chartreuse, benedictine, Kummel, τὰ πλεῖστα τῶν vins liquoreux, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ φυσικὰ οἴνου πνεύματα eau-de-vie, cognac, fin champagne armaquae calvados, Byrrhs, prunelle, rhum.

Ἡ Ἀκαδημία, ἐμπνεομένη ὑπὸ φιλανθρωπῶν καὶ πατριωτικῶν αἰσθημάτων, προετίμησε νὰ θυσιάσῃ πάντα τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, ὡς καὶ τὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τῆς Γαλλίας, προετίμησε νὰ μεριμνήσῃ περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους καὶ περὶ τῆς δημοσίας υγείας καὶ ἀσφαλείας τῆς Γαλλίας, θυσιάζουσα τὰ συμφέροντα 6000 destillateurs κατασκευαστῶν d'aberitifs καὶ 750,000 bouilleurs de cru καὶ προσέτι τὰ συμφέροντα 822 χιλ. λιανοπωλητῶν.

II

Ἐν τῶν δραστηριωτέρων μέσων εἰς ἀκατέφυγον τὰ ἔθνη τὰ ἀρξάμενα τὸν κατὰ τοῦ οἴνου πνεύματος ἀγῶνα, εἴνε οἱ βαρεῖς φόροι κατὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν πώλησιν, ὅσον εὐωότερον εἴνε τὸ οἴνου πνεύμα, τόσο μεγαλύτερα κατανάλωσις αὐτοῦ γίνεται. Βαρεῖα φορολογία κατὰ τὴν κατασκευὴν καὶ βαρεῖα φορολογία ἐπὶ τῶν ἀδειῶν πρὸς πώλησιν, θέλει περιορίσῃ τὴν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατανάλωσιν ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ οἴνου πνεύματος καὶ τῶν οἴνου πνευματωδῶν ποτῶν. Οὐ μόνον οἱ ἱατροὶ καὶ πολιτικοὶ τὴν σήμερον ὑποστηρίζουσι τὴν ἀπαγορεύσιν, ἀλλὰ καὶ οἱ οἰκονομολόγοι, ὡς ὁ Leon Say, ὁ Magnan εἰς τὰς παραδόσεις του περὶ ἀλκοολισμοῦ κατὰ τὸ 1899, ὁ δὲ Λερούα Μπωλιέ, ἐξετάζων τὰ καθήκοντα τοῦ Κράτους ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον, γράφει ὡς πρὸς τὰ προϊόντα ὧν ἡ συγχὴ χρήσις εἴνε ἀποδεδειγμένως ἐπιβλαβὴς εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ συνεπάγεται δυσάρεστα ἀποτελέσματα, φρενοπάθειαν, ἐγκληματικότητα, ὡς τὸ οἴνου πνεύμα, πρέπει τὸ κράτος νὰ μεταχειρισθῇ τὸν φόρον πρὸς μείωσιν τῆς πωλήσεως, μάλιστα ἐν ἀνάγκῃ δύναται νὰ περιορίσῃ τοὺς τόπους τῆς καταναλώσεως. Ἐὰν τὸ Κράτος, ἐπιλέγῃ ὁ σφῶς οὗτος οἰκονομολόγος, δύναται νὰ προβῇ μέχρι τοῦ σημείου τούτου, δὲν εἴνε τόσο ἐνεκα λόγου δημοσίας ἠθικῆς ὅσον πρὸς πρόληψιν μεγάλων ἐξόδων, ἅτινα ἐπιβάλλει εἰς τὸ Κράτος ὁ ἀλκοολισμὸς, ἔνεκα τοῦ ὁποῦο τὰ ἔξοδα τῆς ἀστυνομίας, τῶν νοσοκομείων, τῶν φρενοκομείων, τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν φυλακῶν ἠυξήθησαν. Τὸ Κράτος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀμύνεται κατὰ φοβεροῦ ἐχθροῦ, λέγει ὁ Μπωλιέ.

Ἐν Εὐρώπῃ οἱ φόροι, οὗς εἰσπράττουσιν τὰ διάφορα Κράτη ἐπὶ τοῦ οἴνου πνεύματος καὶ τῶν οἴνου πνευματωδῶν ποτῶν κατ' ἔτος, ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:

Ρωσία	574	ἑκατομ φράγκα
Μεγάλη Βρετανία	474	» »
Γαλλία	258	» »
Γερμανία	65	» »
Ὀλλανδία	48	» »
Αὐστρουγγαρία	40	» »
Βέλγιον	29	» »
Ἰταλία	19	» »
Σουηδία	4	» »
Ἑλβετία	7	» »
Νορβηγία	4	» »
Δανιμαρκία	4	» »

Ἡ Ἑλλάς, ἔχουσα πληθυσμὸν ὑπὲρ-τερον τῆς Νορβηγίας καὶ τῆς Δανιμαρκίας, εἰσπράττει φόρον μόνον 300 χιλ. δραχμὰς κατ' ἔτος, καὶ τοῦτον μόνον ἀπὸ τοῦ 1900 διότι πρότερον παρ' ἡμῖν τὰ οἴνου πνευματώδη ὑγρά καὶ ποτὰ οὐδένα φόρον ἐτέλου, ἀφ' ὅτου ὁ νόμος τῆς 30 Νοεμβρίου 1893 καθήρξε τὸ δικαίωμα τοῦ Κράτους ἐπὶ τῆς καταναλώσεως χάριν τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, ἥτις κατάργησις, ἐνθ' οὐδόλως συνήργησεν εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος, ἐν τούτοις τοῦ μὲν δημοσίου τὰ εἰσοδήματα ἐμείωσε κατὰ 300 χιλ. δρ. εἰς ὄφελος μὲν τῶν οἴνου πνευματωπῶν, ἀλλ' εἰς βάρος τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῶν πνευματικῶν αὐτῆς δυνάμεων καὶ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς· ἤδη δὲ περὶ τὰς 700 χιλ. εἰς ὧν πρέπει ν' ἀφαιρηθῶσι περὶ τὰς 150 χιλ. αἷτινες ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς τοῦ οἴνου πνεύματος εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

III

Ἐκ τῶν πολλῶν εἰσχυθέντων κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον νομοσχεδίων, τὸ περὶ φορολογίας τῶν οἴνου πνευμάτων ἐνέχει πολλὴν τὴν σπουδαιότητα, οὐχὶ τόσο, διότι πρόκειται νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸ δημοσίον ἐτήσιον ἔσοδον περὶ τὰ δύο ἑκατομύρια ὅπως χρησιμεύουσι διὰ τὴν ἐπείγουσαν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν τῆς χώρας· ἀλλ' ὅσον διὰ τὴν ἠθικὴν ἐπίδρασιν ἣν πρόκειται νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ εἴνε ἄξιος τῶν ἐνθεροτέρων συγχαρητηρίων ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, διότι διὰ τῆς εἰσχωγῆς τοῦ νομοσχεδίου τούτου δίδει τὸν πρῶτον κτύπον πρὸς καταπολέμησιν ἐχθροῦ φοβεροῦ, ἀλλ' ἀοράτου, οὐτινος ἐλάχιστοι ἐν Ἑλλάδι διέγνων τὸν κίνδυνον, καὶ ὅστις οὐ μόνον καταστρέφει φυσικῶς, ἀλλὰ καὶ ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς τὸν ἄνθρωπον. Ὁ μετ' ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος μελετῶν τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, εὐρίσκειται πρὸς λυπηροῦ φαινομένου, ὅπερ πολὺ τὸ ἀνησυχαστικὸν ἔχει. Διεξάγοντες τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα, ὅστις ἤρξατο μετὰ τῶν ἐθνῶν νὰ καθίσταται δύσκολος, μετὰ τοσαύτης ἐλαφρότητος, ἀμαθείας καὶ ἀσυνειδησίας, ὥστε ἡμέραν τινα θέλομεν εὐρεθῆ ἀπὸ ἀπόψεως ἠθικῆς, διανοητικῆς καὶ φυσικῆς ἐν ὑποδεεστέρῃ καταστάσει ἀπέναντι τῶν ἄλλων λαῶν. Τὰ τρία τέταρτα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καταβάλλουσι τὴν σήμερον ὑπερανθρώπους κόπους καὶ φροντίδας, ὅπως ἀπαλλαγθῶσι τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τῆς μέθης καὶ μόνον ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν τούτο, ὡς ἀγνοοῦμεν καὶ τὸν κίνδυνον ὅστις μᾶς ἀπειλεῖ.

Αἱ μὲν στατιστικαὶ τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν φρενοκομείων μᾶς γνωρίζουσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς οἴνου πνευματωπίας, ἥτις καταστρέφει τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμὸν, ὡς εἰσάγουσα ἀλκοὸλ ὅπερ προσβάλλει ὅλα τὰ ὄργανα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ἥπαρ, τοὺς νεφροὺς, τὰς ἀρτηρίας, τὴν καρδίαν, τὸν ἐγκέφαλον, προσέτι καθίστησι τὸν βίον βραχύτερον, αἱ δὲ στατιστικαὶ τῶν φυλακῶν μᾶς πληροφοροῦσιν ὅτι μίξ ἐκ τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς αὐξήσεως τῆς ἐγκληματικότητος εἴνε τὸ οἴνου πνεύμα καὶ ἡ μέθη. Ἀπὸ ἡμίσεως αἰῶνος, ὁ πεπολιτισμένος κόσμος εὐρίσκειται ἐκπληκτος, διότι οἱ φρενοπαθεῖς καὶ οἱ ἐγκληματικαὶ καὶ οἱ αὐτοχειρεῖς ἠυξήθησαν καταπληκτικῶς· ἀλλ' ὡς εἶπον, αἱ στατιστικαὶ μᾶς ἔλυσαν τὴν ἀπορίαν καὶ κατέδειξαν τὸν ἀόρατον ἐχθρὸν: τὸ ἀλκοὸλ. Ἐν Νορμανδίᾳ τῆς Γαλλίας ἐσχάτως τὸ στρατολογικὸν συμβούλιον εἰς τινα καντόνια δὲν εὐρεν οὐδένα κληρωτὸν ἔχοντα τὸ ἀνάλογον ὕψος, ὅπερ ὁ νόμος ἀπαιτεῖ νὰ ἔχῃ ὁ στρατιώτης, διότι, ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, πάντες ἀλκοολίζονται ἀπὸ αἰῶνος. Φαίνεται ὅτι τὸ ἐν τῇ Παλαιᾷ Γραφῇ ἀναγνωσκόμενον ὅτι τιμωρήθησονται ἐν τῇ τρίτῃ γενεᾷ ὁ φαγὼν τὰς σταφυλάς πρασίους, ποιεῖται ἀλληγορικῶς τῆς κληρονομικῆς ἐπίδρασεως τοῦ ἀλκοολισμοῦ, διότι τὰ ἀποτελέσματά του καταδιώκουσι καὶ τοὺς ἀπογόνους, χωρὶς καὶ

οὗτοι νὰ αἰσθανθῶσιν τὰς ἠδονικὰς στιγμὰς τῆς πόσεως τοῦ οἴνου πνεύματος. Ραχητικοί, ἐπιληπτικοί, ἐγκληματικοί, φονεῖς, κλεπτομανεῖς, παντὸς εἶδους ἔκφυλοι, εἰσι τέκνα γονέων ἀλκοολικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

Ἀπὸ τὸ 1861-1865 εἰσῆλθον φρενοπαθεῖς εἰς τὰ δημόσια ἄσυλα ἐν Γαλλίᾳ 14,983. Μετὰ εἴκοσιν ἔτη εἰσῆλθον ὑπὲρ τὰς 57 χιλιάδας, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος. Ὁ ἀλκοολισμὸς, μᾶς λέγουσι οἱ ἱατροὶ καὶ αἱ στατιστικαὶ, εἴνε ἡ κυριωτέρη αἰτία τῆς αὐξήσεως ταύτης. Οἱ ἱατροὶ τῶν φυλακῶν τοῦ Σηκουάνᾳ ἐποίησαντο ἐρεῦνας ἐπὶ τῶν καταδικῶν ἀπὸ ἀπόψεως ἀλκοολισμοῦ καὶ εὗρον ὑποτρόπους μὲν 78 ἐπὶ τοῖς 100 ἐκ τῶν πινόντων ἀλκοὸλ, καταδικασθέντων δὲ διὰ τραύματα 60 ἐπὶ τοῖς 100. Ἐν Γερμανίᾳ, ἐν συνόλῳ διαπράττονται ἐγκλήματα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τῆς μέθης 60 ἐπὶ τοῖς 100.

Ἐν Γαλλίᾳ ὁ ἄλλοτε νοήμων καὶ δεξιὸς ἐργάτης, ὅστις ἦτο στόλισμα αὐτῆς, ἤδη τείνει ν' ἀπολέσῃ τὴν βιομηχανικὴν του ἀξίαν ὅπου ὁ ἀλκοολισμὸς κυριαρχεῖ. Καὶ παρ' ἡμῖν πλεῖστοι γνωρίζουσι τὰς φοβερὰς συνεπείας τοῦ ἀλκοὸλ ἀλλὰ τινες φροντίζονται ὅτι αὐταὶ δὲν ἐνδιαφέρουσι τὴν ἡμετέραν χώραν ἀλλὰ τὸν ἄλλον κόσμον· ὑπεστήριξαν δὲ μάλιστα ὅτι τὸ παρ' ἡμῖν οἴνου πνεύμα δὲν ἔχει τὰς τοιαύτας συνεπείας. Τούτο ἴσως ἦτο ἀληθὲς πρὸ 15 ἐτῶν, ἀλλὰ σήμερον ἄλλως ἔχουσι τὰ πράγματα, τούναντιον μᾶς ἐπιβάλλουσι νὰ μνησθῶμεν τὰ ἄλλα ἔθνη, ἅτινα, εἰδοποιηθέντα ἐγκαίρως περὶ τοῦ κινδύνου ὃν διατρέχουσιν ἐκ τοῦ ἀλκοολισμοῦ, ἤρξαντο τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν ἄχρι τοῦδε μόνον ἡ Ἑλλάς εἰσέτι οὐδὲν μέτρον κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἔλαβε καὶ ὅμως μᾶς ἐπιβάλλεται καθῆκον νὰ ἀμυνθῶμεν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τούτου διότι ὁ ἀλκοολισμὸς εἴνε διὰ τὴν φυλὴν μᾶς ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου. Δὲν εἴνε ἀπλοῦν ρητορικὸν σχῆμα ἢ φράσις μου αὐτῆ. Ἐρωτήσατε τοὺς ἱατροὺς τοὺς ἐπιληφθέντας τοῦ ζητήματος τούτου καὶ θέλουσι σᾶς εἶπῃ ὅτι εἴνε ζήτημα γενεῶν τιῶν. Ὁ ἀλκοολισμὸς, γράφει ὁ δόκτωρ Brunon, ὅστις ἠκολούθησε τὸ ζήτημα ἐν Νορμανδίᾳ, ἀπειλεῖ διὰ προσεχοῦς τέλους τὴν ὑπάρχουσαν κοινωνίαν καὶ ἡ Γαλλία πρέπει νὰ κατακινήσῃ τὸν ἀλκοολισμὸν ἢ θ' ἀποθάνῃ.

Εἰς τὸ διεθνὲς συνέδριον, τὸ ἐν Παρισίοις συγκροτηθὲν κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ τὸ 1889, ὁ Ὑβερνὸς ἀπέδειξεν ὅτι ὅσον ἡ κατανάλωσις τοῦ ἀλκοὸλ αὐξάνει ἐπὶ τοσοῦτον αὐξάνουσι καὶ τὰ ἐγκλήματα καὶ ἡ φρενοπάθειαι καὶ ἡ αὐτοχειρία. Ἐτερον δὲ μέλος τοῦ συνεδρίου κατέδειξεν, ὅτι ἐν Νορβηγίᾳ ἡ ἐγκληματικότης μειοῦται ἀναλόγως τῆς μείωσεως τῆς καταναλώσεως τοῦ ἀλκοὸλ. Ἐν Ἑλλάδῃ: κατ' ἔτος προπέμπονται εἰς τὸν Ἄδην 500-600 ἄτομα ἔνεκα φόνων, ἀνακρίσεων καὶ τραυματῶν θανατηφόρων. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἡ μερὶς τοῦ λέοντος ἀνήκει εἰς τὴν μέθην καὶ ὅμως ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου ζητήματος οὐδόλως ἐσκέφθη ἡ ἡμετέρα πολιτεία· συγκινεῖται μόνον ὅταν βλέπῃ τὸ αἷμα βέον, ἀλλὰ δυστυχῶς τυχῶς λησμονεῖ τὸ θῦμα ὅπως προστατεύσῃ τὸν δράστην τοῦ ἐγκλήματος. Καὶ ὅμως τὸ πρᾶγμα δὲν ἀπικεῖται πολὺν κόπον· ὀλίγη θέλησις καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος θυμάτων θέλει περιορισθῆ κατὰ 2/3. Κλείσατε τὰ οἴνου πνεύματα καὶ τὰς ἐορτάς καὶ τὰς Κυριακάς ἐν τοῖς χωρίοις, ταῖς κωμοπόλεσι καὶ ταῖς πόλεσι καὶ ἔχετε τὸ ἀποτέλεσμα.

Ὁ Ivernes ἐν τῷ διεθνῇ Συνεδρίῳ κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἐν Παρισίοις, ἀπέδειξε τρανώτατα, ὅτι ὅσον περισσότερον οἴνου πνεύμα καταναλίσκεται τὸ πόσιν, τόσο αὐξάνουσι τὰ ἐγκλήματα· τὴν δὲ γνώμην ταύτην πάντες ἐν τῷ συνεδρίῳ παρεδέχθησαν· τὴν σήμερον δὲ εἴνε ἀποδεδειγμένον ὅτι ἡ τοῦ οἴνου πνεύματος κατανάλωσις, εἴνε στενωτάτα συνδεδεμένη μετὰ τὴν αἰτιολογίαν τῆς αὐ-

τοχειρίας καὶ τῆς ἐγκληματικότητος (Congrès de Bruxelles 1880)· ὁ δὲ Corre (le crime et suicide) γράφει ὅτι ἡ τοῦ ποτοπωλείου ἐπίδρασις εἴνε ἀνεπίδεκτος ἀμφισβητήσεως, διότι εἴνε αἱ ἐστίαί τῆς διὰ παραδείγματος διαφθορᾶς καὶ αἱ συναντήσεις τῶν ἀποκλήρων καὶ ὀκνηρῶν παντὸς κοινωνικοῦ στρώματος, ἡ σχολὴ τῆς κολογίας, τοῦ ἐλαττώματος καὶ τοῦ ἐγκλήματος. Ἐκεῖ τὸ ἀδύνατον ἢ ἀπειρον ὑποκείμενον ὑφίσταται τοὺς πρώτους πειρασμούς· ἐκεῖ προπαρασκευάζεται ὅπως τελειοποιηθῇ εἰς ἑτέραν σχολὴν διαφθορᾶς, τὴν φυλακὴν. Ἐκεῖ παρουσιάζονται περιστάσεις ἐρίδων αἷτινες καταλήγουσιν εἰς βιαίαις ἐπιθέσεις καὶ εἰς φόνους. Εἴνε ἐπείγον καὶ παρ' ἡμῖν νὰ δημιουργηθῶσι προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τῆς μέθης.

Προτιμότερον νὰ ἐκδιώκηται τὸ κακὸν παρὰ νὰ ἐγκαθίσταται καὶ μετὰ ταῦτα νὰ πολεμηθῇ. Ἡ μελέτη τῶν αἰτιῶν καὶ τῆς παθογενείας τῶν ἀσθενειῶν, χάρις εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον, ὠδήγησε φυσικῶς εἰς τὴν ἐρευναν τῶν μέσων νὰ τίθενται ἐμποδῶν τὰ ἀποτελέσματα. Διὰ τὰς κοινωνικὰς καὶ ἀτομικὰς ὑγιεινάς προόδους ἐπέδρασε περισσότερον κατὰ ἀνθρωπίνων κακῶν παρὰ ἡ θεραπευτικὴ. Ἡ προφύλαξις εἴνε ἡ ἱατρικὴ τοῦ μέλλοντος· τὴν προφύλαξιν ταύτην καὶ τὴν ὑγιεινὴν ἐπιβαλομένην ὅπως ἀμυνθῶμεν κατὰ τῆς πληγῆς τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Ὁ κ. Barbier, πρῶτος ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Ἀκουρατικοῦ τῆς Γαλλίας, ἐν τῷ προλόγῳ του δι' οὗ ἐτίμησε τὴν συγγραφήν τοῦ Δος Legrain Dégénérescence sociale et Alcolisme, γράσει: «Si nous ne pouvons espérer détruire complètement le mal déjà fait à la société actuelle, songons a la sosieté future. C'est là le devoir démocratie progressive et vraiment humanitaire».

25 Νοεμβρίου 1909. Ἄν. Π. Πεταλάς Ἄρεο παγίτης

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πρωτοδικεῖον

Τὰ προνόμια τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμογενῶν ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐδικάσθη ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὑπόθεσις ὑψίστου ἐνδιαφέροντος καὶ λόγῳ τῶν κατ' αὐτὴν συντρεχόντων προσώπων καὶ λόγῳ τῶν ἀναφυομένων ζητημάτων.

Ὁ ἐν Παρισίοις πρὸ χρόνων ἀποβιώσας γνωστότατος ὁμογενὴς Χρ. Ζωγράφος διὰ τῆς διαθήκης του κατέλειπε ἱκανὰ κληροδοτήματα εἰς διάφορα εὐαγγῆ ἐν Ἀθήναις καὶ ἰδίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει καθιδρύματα, ἐν οἷς καὶ εἰς τὴν Μεγάλῃν ἐν Φαναρίῳ τοῦ Γένους Σχολὴν. Τὴν διαθήκην ταύτην ἀνεγνώρισαν οἱ κληρονόμοι τοῦ διαθέτου, ἦτοι οἱ κ. κ. Γεωργίου καὶ Σόλων Χρ. Ζωγράφος, Ἄλ. Ρώμας καὶ Κωνστ. Καραπάνος, καὶ διανεύσαντες συμφώνως πρὸς αὐτὴν ἀπασαν τὴν κληρονομίαν, ἀφῆκαν ἀδιανέμητον μόνον τὸ ἐπαρκοῦν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κληροδοτημάτων ποσόν, ὅπερ βραδύτερον προσεπάθουν νὰ περιορίσωσιν ἄπλως.

Οἱ τετιμημένοι κληροδόχοι, ἀφοῦ ἐξηγήτησαν πᾶν μέσον φιλικῆς καὶ ἐξωδίκου πρὸς τοὺς ἀνω κληρονόμους συνεννοήσεως, ἠναγκάσθησαν τούτο μὲν νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν νόμιμον ἐπικύρωσιν τῆς διαθήκης ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Μ. Δ. Ε. Συμβουλίου Κωνσταντινουπόλεως, τούτο δὲ τὴν ἀναγκαστικὴν διὰ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐκτέλεσιν τῶν κληροδοτημάτων τούτων. Καὶ τὸ μὲν Μ. Δ. Ε. Συμβούλιον ἐπεκύρωσε τὴν διαθήκην τοῦ μακαρίτου Ζωγράφου συμφώνως πρὸς τὰ περὶ Διαθηκῶν κρατούσα νόμιμα ἐν Τουρκίᾳ, τὰ πολιτικὰ ὅμως Τουρκικὰ δικαστήρια ἠκύρωσαν τὴν συνεπεία τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐνεργηθεῖσαν κατὰ σχεσίαν, δραξάμενα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐπιδείξωσιν ἅπασαν τὴν κατὰ τῶν προνομίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους γνωστὴν δυσμενείαν τῶν.

Ἦδη, τῇ ἀγωγῇ τῆς ἐν Φαναρίῳ Μεγάλῃς τοῦ Γένους Σχολῆς ἐναντίον τῶν

άνω κληρονόμων, ή υπόθεσις εισήχθη ενώπιον των Έλληνικών δικαστηρίων, άτινα ούτω καλοῦνται επισήμως ν' αποφανθώσιν αν τὸ κῦρος των διαθηκῶν των εν Τουρκία δημογεῶν πρέπει νά υπάγῃται εις τήν αυθαιρεσίαν των Τουρκικών δικαστηρίων, ή αν τούναντιον περι αυτών πρέπει, κατά τὰ ανέκαθεν και δὴ ἀπὸ των χρόνων αυτών τῆς αλώσεως αννεγνωρισμένα προνόμια τῆς Έκκλησίας και τοῦ Γένους, νά αποφαίνονται αποκλειστικῶς και μόνον τὰ ἀρμόδια εν Τουρκία Μικτὰ Έκκλησιαστικά Συμβούλια.

Καλεῖται ὡσαύτως νά εκφέρῃ ἤδη επισήμως τήν γνώμην τῆς ἡ Έλληνικῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ τοῦ προνομιακοῦ εν γένει καθεστῶτος εν Τουρκία.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Υπομνήσκεται εις τοὺς κ. κ. δικηγόρους ὅτι σήμερον Σάββατον ὥρα 5 1)2 μ. μ. δ Σύλλογος ἡμῶν ἔχει κληθῆ εις ἑκτακτον συνεδρίασιν.

ΤΑ ΤΟΥ ΑΣΤΥΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ Η ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΝΑΚΗ

Έκ τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιστολῆς τοῦ Προέδρου τῆς εν 'Αλεξανδρεία Έλληνικῆς Κοινότητος κ. Μπενάκη περὶ τῆς πρὸς σύνταξιν αστυκῶν Κώδικος και Πολιτικῆς Δικονομίας δωρεᾶς ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους περικοπὰς :

Πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐξοχότητα τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ Ῥπουργικῶ Συμβουλίου και ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ῥπουργόν.

Ἐξοχώτατε

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὅπως ἐπαναλάβω πρὸς Ὑμᾶς τὴν προφορικῶς εκδηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν μου νά καταβάλω τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἀποζημίωσιν των Νομομαθῶν εις τοὺς ὁποίους θέλει ἀναθέσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐπεξεργασίαν και τὴν σύνταξιν σχεδίου Ἀστυκῶν Κώδικος και Πολιτικῆς Δικονομίας μετὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ των Δικαστηρίων, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ βελτίωσις των τμημάτων τούτων τῆς Νομοθεσίας ἡμῶν θέλει μεγάλως ἐξυπηρετήσῃ τὴν ταχύτεραν και μᾶλλον ἀκριβῆ ἀπονομὴν τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐχων ὅτ' ὄψιν μου τὴν προφορικῶς δηλωθεῖσάν μοι ἀποδοχὴν τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον δωρεᾶς και τὸν καταρισμὸν καταλόγου των Νομομαθῶν εις τοὺς ὁποίους θέλει ἀναθεῖν τὸ ἔργον, ἀπεύδο νά δηλώσω πρὸς τὴν Ὑμετέραν ἐξοχότητα, ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Β. Διατάγματος περὶ συστάσεως των ἐπιτροπεῶν, θέλω καταθέσῃ εις τὴν Ἐθνικὴν Τραπέζαν τῆς Ἑλλάδος εις μετοχὰς ταύτης ἀνωτύμως τὸ ποσὸν των ὀφ. 135.000 ἑκατὸν τριάκοντα πέντε χιλιάδων ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὄρους :

Α'. Ἐκ τοῦ κατατεθησομένου ὄλου ποσοῦ των ὀφ. 135.000 θέλουσι διατεθῆ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ αστυκῶ Κώδικος ὀφ. 70.000 ὡς ἐξῆς :

Β'. Διὰ τὴν ἀναθεώρησιν και μεταρρυθμίσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ των Δικαστηρίων και τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας θέλει διατεθῆ τὸν ποσὸν ὀφ. 65.000 ὡς ἐξῆς :

Γ'. Τὰ ὑπὲρ ἑκατέρας των δύο ἐπιτροπεῶν κατατεθησομένα ὡς ἄνω ποσὰ θέλουσιν ἀποδοθῆ κατά τὰς ἀνωτέρω ὑπὲρ ἑκάστου των μελῶν τούτων ἀναλογίως, ἅμα ὡς ἑκατέρα τούτων προσαγάγῃ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ πιστοποιητικὸν τοῦ Σεβ. Ὑπουργείου ὅτι συνετέλεσε τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῶν ἐργασίαν και κατέθεσε τὸ Σχῆδιον μετὰ τῆς αιτιολογικῆς ἐκθέσεως, ἡ μὲν τὸ τοῦ Ἀστυκῶ Κώδικος, ἡ δὲ τὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ των Δικαστηρίων και τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐκτὸς τῆς ταχθησομένης προθεσμίας, ἦτοι τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1911.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης οὐδὲν ἔχουσι δικαίωμα τὰ μέλη των ἐπιτροπεῶν ἐπὶ τοῦ κατατεθησομένου ποσοῦ και δύναται τούτο νά ἀποσυρθῆ ἐκ τῆς Τραπέζης.

Δ'. Τὰ ὑπὲρ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ και χάριν των δαπανῶν των ἐπιτροπεῶν ὄρισμένα ποσὰ δύναται και πρὸ τοῦ χρόνου τούτου νά ἀναληφθῶσι και διατεθῶσι διὰ πράξεως τοῦ κυρίου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ και συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε προτάσεις ἑκατέρας των ἐπιτροπεῶν.

Ε'. Τὰ ποσὰ θὰ διατεθῶσιν εις αὐτὰ ταῦτα διὰ τοῦ Β. Διατάγματος διορισθησομένα πρόσωπα και οὐχὶ εις ἄλλα. Ἐν περιπτώσει παραίτησεως ἢ ἀποβιώσεως τινὸς ἐκ των μελῶν των Ἐπιτροπεῶν, καταβίλλεται πρὸς τούτο ἢ τοὺς κληρονόμους του τὸ ἀνάλογον πρὸς τὸν χρόνον τῆς υπηρεσίας του ποσόν. Ἐν ἡ ἐπιτροπεῖα κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἀναπλήρωσιν, διορίζεται διὰ Β. Διατάγματος και μετὰ προηγουμένην πρότασιν τῆς ἐπιτροπεῖας ἀναπληρωτής, εις ὃν θέλει καταβληθῆ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀμοιβῆς ποσὸν κατά τὰ εν τῶ Β. Διατάγματι ὀρισθησομένα.

Ἐν περιπτώσει δὲ μὴ διορισμοῦ ἀναπληρωτοῦ, τὸ ποσὸν τούτο διανέμεται εις τὰ ὑπολειπόμενα μέλη τῆς οἰκείας ἐπιτροπεῖας.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης προκύπτει :

α) ὅτι αἱ δύο ἐπιτροπεῖαι δέον ὅπως καταρτίζονται οὐχὶ ὑπὸ μόνου τοῦ κ. Μπενάκη ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει συνεννοήσεως ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

β) ὅτι οὐδαμῶς ἀπεμπολήθη τὸ δικαίωμα τοῦ Κράτους πρὸς διορισμὸν των τυχόν ἀντικαταστατῶν των μελῶν των δύο ἐπιτροπεῶν διότι ἡ εν ἄρθ. 9 ρήτρα τοῦ Β. Διατάγματος παραπέμπουσα «ὡς πρὸς τὴν ἀντικατάστασιν των μελῶν» εις τὴν «πρᾶξιν καταθέσεως τοῦ φιλογενοῦς δωρητοῦ» ἔχει τὴν ἔννοιαν, ὡς δεικνύει ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, ὅτι ὁ διορισμὸς των ἀντικαταστατῶν γενήσεται πάντοτε δυνάμει Β. Διατάγματος τῇ προηγουμένην προτάσει αὐτῆς ταύτης τῆς ἐπιτροπεῖας. Ἐπομένως οὐδεμίαν ὑφίσταται περαιτέρω ἀνάμειξις ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν των ἀντικαταστατῶν τοῦ δωρητοῦ, ὅστις ἅμα τῇ γενουμένη ἡδὴ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καταθέσει ἀπεξενώθη πάσης περαιτέρω ἐπεμβάσεως αὐτοῦ.

ΚΑΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ...

Προαναγγέλλομεν, ὅτι εν τῶ ἐπομένῳ φύλλῳ μας θὰ δημοσιεύσωμεν μακρὰν και σημαντικωτάτην ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταπόκρισιν περὶ των ἐκεῖ συμβαινόντων πρὸξενικῶν και δικαστικῶν ἐκτροπῶν, πρὸς μεγάλην ὕλικὴν και ἠθικὴν ζημίαν τῆς... «Παροικίας» (οὕτω δύναται γὰ γράφουεν εν τῇ Πόλει!) πρὸς ἀνυπολόγιστον βλάβην τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Οἱ παρὰ τῶ Ἑλληνικῶ Προξενικῶ Δικαστηρίῳ δικηγοροῦντες συνάδελφοι ἀπεφάσισαν, φάνεται, τέλος πάντων (40 περίπου τὸν ἀριθμὸν) ν' ἀγωνισθῶσι πρῆγματικῶς και γενναίως πρὸς ἄσιν των ἀτόπων. Καθ' ἃ γράφει ἡμῖν διαπρεπῆς συνάδελφος, ἐκλεκτὸς τῆς «Δικαιοσύνης» συνεργάτης, ἀπεφασίσθη, ὅπως ἀρχίσῃ ἄγων ἐκκαθαριστικὸς, και ζητηθῆ, ὅπως ἀποσταλῆ ἐντεῦθεν ἀνώτερος δικαστικὸς, εἰ δυνατόν Ἀρεοπαιτῆς, πρὸς ἐξκρίθωσιν των καταγγελλομένων. Τὰ συμβαινόντα εἶνε πολὺ σοβρῶτερον των εν τῶ Ἀθηναϊκῶ Τύπῳ περιγραφέντων, σχεδὸν ὑποθεθέντος ὅτι συνέβη ἄπλῶς ζωνηρὸν ἐπεισὸδιον μετὰ τῶ τοῦ δικαστοῦ κ. Λάμπρου και δύο δικηγόρων, ἐνῶ τούτο δὲν ἦτο ἡ μίαν μικρὰ ἔκφανσις καταστάσεως πολὺ γενικωτέρας και βαθυτέρας. Αἱ ἐκεῖ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἀφισοῦσι μακρὰς στήλας ἐπὶ των ἀνακινήθεντων ἐκτροπῶν. Οἱ ἀναγνώσται τοῦ ἐπομένου ἡμῶν φύλλου θὰ κρίνωσι και θὰ πεισθῶσι πόσῃ ἑκτασιν πρέπει νά λάβῃ ἡ ἐκκαθάρισις, ἣν δὲν πιστεύομεν ὅτι δὲν ἔχει ὑπ' ὄψιν ὡς ὑπόθεσιν τιμῆς ἢ 15 Ἀδύγουστο. Πρέπει νά φθάσῃ μέχρι και τῆς Κων'πόλεως, ὅπου καταβάλλονται μέγιστα ἐνέργεια ἄξι στανικῆ προσπάθειαι «πρὸς συγκάλυψιν φοβερῶν ἀτοπημάτων, ἐκθετόντων τὴν ἔθνηκὴν ὑπόληψιν», γράφει ἡμῖν ὁ αὐτὸς συνάδελφος εν τῇ ἐπιστολῇ του.

Αἱ στήλαι τῆς «Δικαιοσύνης» εἶνε εις τὴν διάθεσιν παντὸς δικηγόρου, δικαστοῦ ἢ ἄλλου δικαστικοῦ προσώπου, ευρισκομένου εις τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπιθυμοῦντος νά ἀνακινήσῃ πᾶν εν γένει ζήτημα σχετιζόμενον μετὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον ἔχει ἐξηγηθῆ ἀπὸ των στήλων τούτων, διατὶ παρατηρεῖται τόσῃ ἀπροθυμία των εν Ἀθῆναις δικηγόρων εις προσέλευσιν κατά τὰς συνεδριάσεις τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου. Καὶ ἔχει τονισθῆ πρεπόντως ἡ εὐθύνη των διοικούντων, διότι δὲν κατώρθωσαν νά κινήσωσι τὸ διαφέρον, προτείνοντες και προκαλοῦντες τὴν συζήτησιν θεμάτων κατ' ἐξοχὴν κινούντων αὐτό, κατά τρόπον δὲ τοιοῦτον διευθύνοντες τὰς συζητήσεις, ὥστε νά διεγείρωσι τὴν ἀμίλλαν και φιλοτιμίαν συζητητῶν. Διότι δὲν διεκρίναν ποῖα εἶνε τὰ θέματα τὰ κατεπείγοντα νά προκαλέσωσι τὴν ἐνέργειαν τοῦ Συλλόγου, ὡς Συλλόγου. Ἄλλ' εν πάσῃ περιπτώσει εἶνε ἀξιοκατάκριτος ἢ πέραν παντὸς ὄριου ἀδιαφορία περὶ των ἐργασιῶν, οἰωνδήποτε, τοῦ Συλλόγου. Εἶνε ἀσύγγνωστος ἡ ἀπροθυμία εις τὴν ὑποστήριξιν και διὰ μέσου οἰωνδήποτε ἐμποδίων θεσμοῦ, ὅστις μόνος δύναται ν' ἀνυψώσῃ και βελτιώσῃ γενναίως τὸ Σῶμα ἡμῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ταχὺ και ραγδαίον ναυάγιον τοῦ θεσμοῦ δὲν εἶνε δυνατόν νά μὴ σημαίνῃ τὴν ἐπιβολὴν ἀντιλήψεως γενικωτέρας μὴ κολακευτικῆς περὶ ἡμῶν ὡς Σώματος.

Ὡστε τὸ Κράτος, τὸ κατασκευασαν τὸ περὶ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀστυκῶ Κώδικος περίφημον Β. Διάταγμα, περὶ τοῦ ὁποῦ ἡσχολήθημεν εν τῶ προηγουμένῳ φύλλῳ, ὑπερθεματίζεν εις διαθέσεις ταπεινώσεως ἑαυτοῦ ἀπέναντι τοῦ φιλογενοῦς δωρητοῦ. Τούτο τούλαχιστον ἀποδεικνύει ἡ σήμερον δημοσιευομένη ἐπιστολὴ τοῦ κ. Μπενάκη, ἐκτὸς ἄν, κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἐρωτήματος περὶ τῆς προτεραιότητος τῆς ὀρθῆς και τοῦ ὠνοῦ, τεθῆ τὸ ἐρώτημα: Τὸ Διάταγμα ἐγέννησε τὴν ἐπιστολὴν ἢ ἡ ἐπιστολὴ τὸ Διάταγμα;

Πᾶν ἄλλο ὑποθέτομεν και πιστεύομεν, ἢ ὅτι ἡ ὑποχώρησις εν μέρει τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, εις τὸ ζήτημα τῆς ἀνακρίσεως, ὀφείλεται εις τὸ ἄρθρον τοῦ «Στρατιωτικοῦ Συνδέσμου», κηρυχθέντος ἀναφανδὸν και ὀλοκλήρως ὑπὲρ τῆς φανεράς. Ἐν ἐπιστεῦομεν τὸ ἐναντίον, δὲν δικιολογεῖται περὶ ἡμῶν ἀμφιβολία, ὅτι θὰ τὸ ἐλέγομεν ἀπεριφράστως. Ἄπλῃ σύμπτωσις ἦτο ὅτι ἡ ὑποχώρησις ἐγένετο εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπίθεσιν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου. Ἄλλ' εν πάσῃ περιπτώσει ἡ ὑποχώρησις εἶνε μᾶλλον ἐπικίνδυνος τῆς ἐμμονῆς, διότι ἀπειλεῖ συμβιβασμὸν. Ἄγνοοῦμεν δὲ τι ἀξιοκατακριτῶτερον των συμβιβασμῶν εις ζητήματα δημοσίας ἠθικῆς. Τοιοῦτος συμβιβασμὸς εἶνε χειρότερος τῆς ἀνηθικῶν πράξεως. Διότι εἶνε προσχώρησις πρὸς τὴν περὶ ἠθικῆς ἰδίαν γνώμην. Διότι ὁ συμβιβασμὸς εἶνε ἀμοιβαία ὑποχώρησις, ἀμοιβαία μᾶλλον παραχώρησις. Δύναται δὲ νά θεωρηθῆ ἐπιτρεπομένη παραχώρησις ἐπὶ ζητήματος δημοσίας ἠθικῆς, πάσης ἠθικῆς; Αἱ ἐπιφυλάξεις τοῦ ἄρθρου μας σημαίνουν μόνον τὰς δυσκολίας τῆς τεχνικῆς διασκευῆς τοῦ νόμου, ὥστε νά μὴ καταδειχθῆ ἔστω και εν τισιν ἀνεφάρμοστος. Ἄλλως οὐδὲ ἐλαχίστην ἐ-

χομεν ἀμφιβολίαν, ὅτι μόνον τὸ ἀκρατῆριον ἀποκλύπτει και βεβαιώνει κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατόν τὴν ἀλήθειαν και των ποινικῶν ὑποθέσεων. Καὶ τὸ ἄριστον σύστημα ἀναμφιβόλως εἶνε και ἐπὶ ἀνακρίσεως τὸ ἐπ' ἀκρατῆριου. Οὐχὶ μόνον διὰ νά μὴ τιμωρῶνται ἄθῳοι, ἀλλὰ κυρίως διὰ νά μὴ διαφεύγωσιν ἔνοχοι, ἀόρατοι εις τὸ σκότος τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως, ὡς ἀποδεικνύουν πλεῖστα παραδείγματα ἱκανὰ των ὁποίων ἐντελῶς πρόσφατα. Θέλομεν τὴν φανεράν ἀνακρίσιν κατὰ πρῶτον και κύριον λόγον ὑπὲρ των παθόντων και ἐντελῶς κατὰ δεύτερον λόγον ὑπὲρ των κατηγορουμένων. Ἐν ἐνηργεῖτο μία εὐρεῖα και ἐπισταμένη ἐπιθεώρησις θ' ἀπεδείκνυεν ἀπειρίαν κατακλυθθέντων ἐγκλημάτων σκοπίμως εις τὰ ἀνεξιχνίαστα σκότη τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως.

Τὸ ἄλλο δὲ, ὑπὲρ ἐπίσης μετὰ ἀξιώσεις σοβαρότητος ἀνεπήδησεν, ὅτι τὰ δικαστήρια ὑπέχουν τὴν ὑποχρέωσιν νά μὴ ἐφαρμόσωσι τὸν δημοσιευθῆσιν νόμον περὶ τῆς φανεράς ἀνακρίσεως νόμον, καθότι παρενεβλήθη ὡς τροπολογία εις τὴν τρίτην ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου μὴ σχετιζομένου ἀμέσως μετ' αὐτοῦ και ἐπομένως δὲν ὑπεβλήθη εις τρεῖς ἀναγνώσεις και ἐπομένως εἶνε ἀντισυνταγματικὸς, τὸ ἄλλο αὐτὸ μόνον εἶνε τὰ ἐπιφανήματα τὸ παραδίδομεν. Αἱ ὀλίγα μας γνώσεις δὲν εἶνε ἴσως ἀρκεταὶ νά μᾶς δώσωσι πολυπληθῆ παραδείγματα, ὅσα ὅμως μᾶς δίδουν σχετίζονται ἀμεσώτατα μετὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις πρόσβαλε τὸ ἐπιχειρήμα. Ἡ ἰδιόζουσα δικαιοδοσία των δικηγόρων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας δεκάδες ἀνακρίσεων συνεζητήθησαν μέχρι τῆς σήμερον ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, παρισταμένου και τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, εἶνε νόμος εις τρεῖς ἀναγνώσεις ψηφισθείς; Τὸ νέον πεντηκοντάδραχμον, ὅπερ πλὴν τοῦ παραβόλου προκαταβάλλει ὁ ἀνακρίσειων, τριπλὴν ὑπέστη ψήφισιν; Ποῦ δὲ εἶνε τεθειμένον; Εἰς μεταρρυθμίσεις τοῦ... Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου!

Μετὰ τὰς ἐπιτυχίας, τὰς περιφανεῖς δύναται τις νά εἴπῃ, ὅς τὸ σύστημα τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως ἔσχεν ἐπὶ τόσας δεκαετηρίδας εν Ἑλλάδι κατὰ τὴν τέλεσιν μυστηριωδῶν ἀδικημάτων, λίαν ὀρθῶς οἱ πρόμαχοι τούτου, οἱ ἐπὶ τῶ ἀκούσματι τῆς καταλύσεως του ἀναλυθέντες εις θρηνηδίας, προβάλλουν ἐκπεπληγμένοι τὸ ἐρώτημα:

— Καὶ τώρα πῶς θὰ ἀνακαλύπτεται εις τὸ μέλλον εν ἀδίκημα παρεμφερὲς πρὸς τὸ περίφημον τοῦ ἀκεφάλου πτώματος και κατὰ τίναν μέθοδον ἀνακριτικὴν θὰ συλληφθῆ ὁ ἔνοχος ἐνός ἀδικήματος ὡς τὸ τοῦ Διονύσου και πῶς οἱ φονεῖς των ἀρτοποιῶν τοῦ Πειραιῶς θὰ περιέλθουν εις τὰς ἀνακριτικὰς χεῖρας και ὁ δολοφόνος τοῦ Κατσιτῆ και τῆς Μαυρομυχάλη πῶς θὰ ἀνακαλυφθῆ;

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι τὸ ἐπιχειρήμα εἶνε μέγα, πολὺ δὲ ἀμφιβάλλομεν ἂν οἱ συντάκται τοῦ νέου νομοσχεδίου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς τόσας ἐπιτυχίας τοῦ καταλυθέντος συστήματος, θὰ ἀπεφάσιζον τὴν κατάλυσιν του.

Ὡς ἐὰν πρόκηται περὶ δημοτικῆς ἐκλογῆς, ἐπεστρατεύθησαν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως και νεκροὶ. Καὶ ὡς ἐὰν πρόκηται περὶ ἀνακρίσεως, ἀπὸ τῆς ἀπεφυγῆ τῆς εὐθύνης, τυμβωρύχος ἦτο εἰς ἀνώνομος. Εἰς δικαστικὸς ἀνήγειρεν ἀπὸ τοῦ τάφου του τὸν μακαρίτην ἐνταίθια Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Καρκατῆν και τὸν παρῆταξεν εις τὰς στήλας τῆς «Ἐστίας».

Ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν ποῖος εἶχεν εν ζωῇ γνώμην ὁ μακαρίτης Εἰσαγγελεὺς, διότι ἄλλως τε τὰς εἶχεν ὑπερβολικὰ ὑπερημῆσει διὰ τοὺς ἄλλους. Ἄλλ' ἂν ἐπὶ νῆρθετο ἀπὸ τοῦ Ἄδου βεβήκως δὲν θὰ ἐκηρύσσετο ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως, ἀφοῦ

Καὶ νεκροὶ! εἰς ἀνακρίσεως, πρὸς ἀπεφυγῆ τῆς εὐθύνης, τυμβωρύχος ἦτο εἰς ἀνώνομος. Εἰς δικαστικὸς ἀνήγειρεν ἀπὸ τοῦ τάφου του τὸν μακαρίτην ἐνταίθια Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Καρκατῆν και τὸν παρῆταξεν εις τὰς στήλας τῆς «Ἐστίας».

Ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν ποῖος εἶχεν εν ζωῇ γνώμην ὁ μακαρίτης Εἰσαγγελεὺς, διότι ἄλλως τε τὰς εἶχεν ὑπερβολικὰ ὑπερημῆσει διὰ τοὺς ἄλλους. Ἄλλ' ἂν ἐπὶ νῆρθετο ἀπὸ τοῦ Ἄδου βεβήκως δὲν θὰ ἐκηρύσσετο ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως, ἀφοῦ

Ὡς ἐὰν πρόκηται περὶ δημοτικῆς ἐκλογῆς, ἐπεστρατεύθησαν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως και νεκροὶ. Καὶ ὡς ἐὰν πρόκηται περὶ ἀνακρίσεως, ἀπὸ τῆς ἀπεφυγῆ τῆς εὐθύνης, τυμβωρύχος ἦτο εἰς ἀνώνομος. Εἰς δικαστικὸς ἀνήγειρεν ἀπὸ τοῦ τάφου του τὸν μακαρίτην ἐνταίθια Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Καρκατῆν και τὸν παρῆταξεν εις τὰς στήλας τῆς «Ἐστίας».

Ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν ποῖος εἶχεν εν ζωῇ γνώμην ὁ μακαρίτης Εἰσαγγελεὺς, διότι ἄλλως τε τὰς εἶχεν ὑπερβολικὰ ὑπερημῆσει διὰ τοὺς ἄλλους. Ἄλλ' ἂν ἐπὶ νῆρθετο ἀπὸ τοῦ Ἄδου βεβήκως δὲν θὰ ἐκηρύσσετο ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως, ἀφοῦ

Ὡς ἐὰν πρόκηται περὶ δημοτικῆς ἐκλογῆς, ἐπεστρατεύθησαν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως και νεκροὶ. Καὶ ὡς ἐὰν πρόκηται περὶ ἀνακρίσεως, ἀπὸ τῆς ἀπεφυγῆ τῆς εὐθύνης, τυμβωρύχος ἦτο εἰς ἀνώνομος. Εἰς δικαστικὸς ἀνήγειρεν ἀπὸ τοῦ τάφου του τὸν μακαρίτην ἐνταίθια Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Καρκατῆν και τὸν παρῆταξεν εις τὰς στήλας τῆς «Ἐστίας».

Ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν ποῖος εἶχεν εν ζωῇ γνώμην ὁ μακαρίτης Εἰσαγγελεὺς, διότι ἄλλως τε τὰς εἶχεν ὑπερβολικὰ ὑπερημῆσει διὰ τοὺς ἄλλους. Ἄλλ' ἂν ἐπὶ νῆρθετο ἀπὸ τοῦ Ἄδου βεβήκως δὲν θὰ ἐκηρύσσετο ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως, ἀφοῦ

Ὡς ἐὰν πρόκηται περὶ δημοτικῆς ἐκλογῆς, ἐπεστρατεύθησαν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως και νεκροὶ. Καὶ ὡς ἐὰν πρόκηται περὶ ἀνακρίσεως, ἀπὸ τῆς ἀπεφυγῆ τῆς εὐθύνης, τυμβωρύχος ἦτο εἰς ἀνώνομος. Εἰς δικαστικὸς ἀνήγειρεν ἀπὸ τοῦ τάφου του τὸν μακαρίτην ἐνταίθια Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Καρκατῆν και τὸν παρῆταξεν εις τὰς στήλας τῆς «Ἐστίας».

Ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν ποῖος εἶχεν εν ζωῇ γνώμην ὁ μακαρίτης Εἰσαγγελεὺς, διότι ἄλλως τε τὰς εἶχεν ὑπερβολικὰ ὑπερημῆσει διὰ τοὺς ἄλλους. Ἄλλ' ἂν ἐπὶ νῆρθετο ἀπὸ τοῦ Ἄδου βεβήκως δὲν θὰ ἐκηρύσσετο ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως, ἀφοῦ

Ὡς ἐὰν πρόκηται περὶ δημοτικῆς ἐκλογῆς, ἐπεστρατεύθησαν ὑπὲρ τῆς μυστικῆς ἀνακρίσεως και νεκροὶ. Καὶ ὡς ἐὰν πρόκηται περὶ ἀνακρίσεως, ἀπὸ τῆς ἀπεφυγῆ τῆς εὐθύνης, τυμβωρύχος ἦτο εἰς ἀνώνομος. Εἰς δικαστικὸς ἀνήγειρεν ἀπὸ τοῦ τάφου του τὸν μακαρίτην ἐνταίθια Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Καρκατῆν και τὸν παρῆταξεν εις τὰς στήλας τῆς «Ἐστίας».

έκει έδιδάχθη τὸ σύστημα τοῦ Μίνως, τοῦ Αἰκνοῦ καὶ τοῦ Ραδχαμάνθου, πᾶν ἄλλο ἢ τὸ σύστημα Νεοελληνικῆς μουσικῆς ἀνακρίσεως. Δὲν ἐντροπέμεθα τέλος πάντων; Μὲ βρυκόλακας θὰ συζητήσωμεν περὶ τῶν μεγίστων καὶ ἱερωτάτων κοινωνικῶν συμφερόντων; Τί εἶχε γράψει καὶ τί διαπραξίει ὁ μακαρίτης Καρκατζῆς, ὥστε καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του νὰ μᾶς ἀπειτῆτε κύρος διὰ τὴν γνώμην του; Ποία δὲ εἶχεν ἐπ' αὐτοῦ καταστῆ ἢ ἐν Ἀθήναις ἀνακρίσεις;

Κατετάχθη δὲ μετὰ τῶν πολεμίων τῆς φανεραῆς ἀνακρίσεως καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν κ.

Κατὰ ὁ ὑπέρο ὅτι δις καὶ τρεῖς ἀνεγνωσάμεν τὸ δημοσίευμά του καὶ δις καὶ τρεῖς κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ κ. Τσελλός ἐβροντοφώνησεν ὑπὲρ τῆς κλινοτομίας. Τὸ νὰ ἔχη τὴν γνώμην ὅτι τοῦτο τὸ σύστημα τῆς φανεραῆς ἀνακρίσεως προκρίνει καὶ ὄχι τὸ ἄλλο, σημαίνει ἴσως ὅτι ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἔχει διάφορον γνώμην, σημαίνει ὅμως συγχρόνως ὅτι ἔχει ὅλως ἀντίθετον πρὸς τὴν τοῦ κ. Εἰσαγγελεῦς τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ ἀμειλίχτου τῆς φανεραῆς ἀνακρίσεως πολεμίου.

Θὰ ἦτο δὲ κατὰ τι πέραν τοῦ ἀντιφαστικοῦ τὸ νὰ λέγη τις ὅτι ὁ κ. Τσελλός, ὁ κατὰ τὸ δημοσίευμά του Εἰσηγητὴς τοῦ νέου συστήματος, ἔστω καὶ περιορισμένου πως, ἐν Κρήτῃ, ἠτομώλησεν εἰς τὸ παλαιὸν ἐν Ἀθήναις ἐντὸς μᾶς Ὀλυμπιάδος.

**ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑΙ
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΟΡΙΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ**

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸ νομοσχέδιον περὶ ὀρίων ἡλικίας τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ Εἰσαγγελέων, ὅπερ ἐξεπόνησεν ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Τρικινάλων μετὰ τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντεῖπῃ ὅτι τὸ λειτουργημάτων δικαστοῦ ἔχει ἀνάγκην πείρας πρὸ παντός, ἢν μόνον τὰ ἔτη δίδουν, οὐδεὶς ὅμως ἐξ ἄλλου δύναται καὶ νὰ ἀορηθῇ, ὅτι ἡ δεξιὰ ἀντιλήψις, ἢν τὸ αὐτὸ λειτουργημάτων προϋποθέτει, ἢ πνευματικὴ ἀντοχή, ὁ ζήλος καὶ τὰ τόσα ἄλλα ὑποχωροῦν ἀνυψῶς ἅμα τῇ ἐπισωρεύσει ὀριζομένων δεκαετηρίδων. Εἰς ταῦτα ἂς προσεθεῶσι καὶ αἱ ἐν Ἑλλάδι κλιματολογικαὶ συνθηκαί, ὧν ἄμεσος ἀπόρροια εἶνε τὸ πρόωρον ὑπὸ πᾶσαν ἀνυψῶς ἐποψιν γῆρας, ὁπότε νομοσχέδια, ὡς τὸ δημοσιεύομενον, ἴσως νὰ εἶνε ἀρετὰ πολύτιμα.

Εἰσηγητικὴ Ἐκθεσις.
Ποικίλον εἶνε τὸ συμφέρον τῆς Πολιτείας, ἵνα ὑπάλληλοι ἀπέρχωνται τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἅμα συμπληρώσωσιν ὀριζομένον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Πρῶτον μὲν ἀπαλάσσειται τῶν ἐκ τῆς μεγάλης ἡλικίας ἀδυνατουμένων νὰ ἐργασθῶσι καὶ ἔχει εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας ἀκμαίους, δευτερονἀποφεύγει τὴν ἀπογοήτευσιν τῶν κατωτέρων περὶ τῆς ἀνόδου εἰς ἀνωτέρους βαθμούς, καὶ ὑπεκκαίει τὸν ἐγωισμόν αὐτῶν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος, καὶ ἀποφεύγεται οὕτω τὸ θέαμα ὑπαλλήλων ὡς π. χ. δικαστῶν διατελούντων ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Πρωτοδικίου ὑπὲρ τὴν εἰκοσαεταίαν, διότι, ὡς ἔχουσι νῦν τὰ δικαστικά, ἵνα τις προαχθῇ εἰς Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, πρέπει νὰ διατελῇ Πρωτοδικῆς κατὰ μέσον ὄρον τοῦλάχιστον 18 ἔτη. Ἄλλ' ἐὰν ἡ πάροδος τοῦ χρόνου φύσει ἐλαττοῖ τὰς πρὸς ἐργασίαν δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου, ἢ δικαστικὴ ὑπηρεσία, ἔνεκα τῆς ἰδιότητος καὶ τοῦ παθητικοῦ αὐτῆς, ἐκνευρίζει τὸσον πολὺ, ὥστε ταχέως τὸ τε σῶμα καὶ ὁ νοῦς νὰ ἀδυνατώσιν καὶ τὸ γῆρας νὰ καταφθάνη. Πρὸς τούτους καὶ ἐξ ἄλλων αἰτίας, σπουδαιοτάτης, ἐπιβάλλεται ἡ ἀποχώρησις κατὰ λογικὸν ὄριον καὶ τοῦτο εἶνε ἢ ἐντὸς τριακονταετίας τὸ πολὺ ἀνανέωσις τῶν διαχειριζομένων τὴν δικαιοσύνην, διότι ἡ ὀρθὴ ἀπονομὴ αὐτῆς συνίσταται

ὅταν ἀνταποκρίνεται καὶ εἰς τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ περὶ Δικαιοσύνης κρατούσαν συνείδησιν.
Τὸ τοιοῦτο δὲ ἐπιτυγχάνεται μόνον ὅταν εἰσάγονται εἰς τὸ δικαστικὸν σῶμα νέοι ἄνδρες, ἀντιπρόσωποι τῶν κρατούσων ἐν τῇ κοινωνίᾳ περὶ Δικαιοσύνης ἰδεῶν, δυνάμενοι νὰ ἐκδηλώσωσι ταύτας διὰ τῆς καταλλήλου τῶν Νόμων ἐρμηνείας, ἣτις τότε μόνον καθίσταται αὐτοὺς τὴν ζῶσαν φωνὴν τοῦ Δικαίου.

Καὶ περὶ μὲν τῶν Εἰσαγγελέων οὐδὲν ὄριον ἡλικίας ἔχει νομοθετηθῆ πρὸς ἀποχώρησιν. Περὶ δὲ τῶν Δικαστῶν ὑπάρχει ὁ Νόμος ΥΜΓ' τοῦ 1871 καθ' ὃν οἱ μὲν Πρωτοδίκαι καὶ Ἐφέται ἀποχωροῦσι μετὰ τὸ 70ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, οἱ δὲ Ἀρεοπαγῖται μετὰ τὸ 75ον. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε ὄριον ἡλικίας, ἀλλὰ ζῶης, καθ' ὅτι ἐλάχιστοι φθάνουσι μέχρι τοῦ χρονικοῦ τούτου σημείου, οἱ δὲ φθάνοντες εἶνε σχεδὸν πάντες ἀχρηστοὶ διὰ τοῦτο, συμφῶνως πρὸς τὰ ἄνω ἐκτιθέμενα, συνετάχθη τὸ ὑποβαλλόμενον νομοσχέδιον, τεῖνον εὐθὺ καὶ ἀσφαλῶς εἰς βελτίωσιν ταχίστην τῆς Δικαιοσύνης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Τρικινάλων.

Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ΥΜΓ' τοῦ 1871 Νόμου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν.

Ἄρθρον 1ον.— Ἀποχωροῦσιν αὐτεπαγγέλτως τῆς ἐνεργοῦ δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τίθενται αὐτοδικαίως ὑπὸ σύνταξιν οἱ Δικασταὶ καὶ Εἰσαγγελεῖς ἅμα συμπληρώσωσι τὸ ἐξῆς ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν 1) Ὁ Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου τὸ 65ον, 2) ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρ. Πάγου, πᾶς Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν τὸ 63ον, 3) πᾶς Ἀρεοπαγῖτης ἢ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρ. Πάγου τὸ 61ον, 4) πᾶς Ἐφέτης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν τὸ 59ον, 5) πᾶς Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν τὸ 57ον καὶ 6) πᾶς Πρωτοδικῆς καὶ Ἀντεισαγγελεὺς Πρωτοδικῶν τὸ 55ον.

Ἄρθρον 2ον.— Πᾶς ὑπάλληλος τῶν ἐν τῷ ἡγουμένῳ ἄρθρῳ, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ γνωρίσῃ τούτου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης. Τοῦτο δὲ ἅμα τῇ συμπληρώσει τῆς ἡλικίας τοῦ ὑπάλληλου, καὶ ἂν παρέλιπεν οὗτος νὰ δηλώσῃ τὴν συμπλήρωσιν, δημοσιεύει τὸ περὶ ἀποχωρήσεως Β. Διάταγμα.

Ἄρθρον 3ον.— Πᾶς ὑπάλληλος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1ῳ, ἅμα συμπλήρωσῃ τὰς ἐν τῷ βαθμῷ αὐτοῦ ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡλικίας, ὀφείλει νὰ ἀπέχη τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, εἰ δὲ μὴ τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 460 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 4ον.— Ὅσοι τῶν ὑπαλλήλων, τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1ῳ, δὲν ἐδήλωσαν μέχρι τοῦδε τὴν ἡλικίαν αὐτῶν ἢ ἡ δῆλωσις αὐτῶν ὑπόκειται εἰς ἀμφισβήτησιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § 3 τοῦ νόμου ΥΜΓ' καὶ πᾶς ὅστις εἰσέρχεται τὸ πρῶτον εἰς τὴν δικαστικὴν ἢ Εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ δῆλωσιν εἰς αὐτὸ περιέχουσαν τὴν ἡμέραν, τὸ ἔτος καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεως μετ' αὐτῆς δὲ ἐπισυνάπτει καὶ τὰ ἐγγράφα, τὰ ἀποδεικτικά τῶν ἐν τῇ δῆλωσει, ἣτοι ἀντίγραφον ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως αὐτοῦ, πιστοποιητικὸν ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Πανεπιστημίου πότε ἔλαθε τὸ δίπλωμα τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἢ ἀντίγραφον τοῦ διπλώματος αὐτοῦ. Ὁ τυχὼν διπλώματος θεωρεῖται ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων εἶχε συμπληρώσει τὸ 22ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς γεννήσεως γενομένη ἰσχύει κατὰ παντὸς ἐγγράφου μέχρι πλυστότητος. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων προσκομιζομένων ἐγγράφων καὶ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργοῦ ἰσχύει τὸ ἐγγράφον τὸ φέρων τὸν δηλοῦντα πρεσβύτερον.

Ἄρθρον 5ον.— Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀποστέλλει τὴν δῆλωσιν μετὰ τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δεύτερον τιμῆμα αὐτοῦ, ἀφοῦ καλέσῃ καὶ τὸν δηλοῦντα εἰς ἐμφάνισιν, ὅστις καὶ κληθεῖς καὶ ἀπὸν δικάζεται πάντοτε ἀντιωλίαι. Ὁ Ἀρειος Πάγος δι' ἀποφάσεως ὀρίζει τὸν χρόνον τῆς γεννήσεως τοῦ δηλοῦντος. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἣτις εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τε τὴν Πολιτείαν καὶ τὸν δηλοῦντα, οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 6ον.— Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, μὴ συμμορφωθέντος πρὸς τὸ ἄρθρον 4ον οἱ ὑπόχρεοι εἰς δῆλωσιν καὶ ὧν ἡ δῆλωσις ὑπόκειται εἰς ἀμφισβήτησιν τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου τοῦλάχιστον δραχ. 25. Ἐπιμένοτες δὲ καὶ μετὰ τὴν τιμωρίαν εἰς τὴν παράλειψιν ταύτην ἀπολύονται. Εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἄρθρ. 4ου καὶ τὰς αὐτὰς ποινὰς τούτου ὑπόκειται καὶ ὁ τῆ πρώτον εἰσερχόμενος εἰς τὴν δικαστικὴν ἢ εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν, καθὼς καὶ ὁ ἔμμισθος πρόεδρος ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 7ον.— Οὐδεὶς διορίζεται εἰς δικαστικὴν ἢ εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν ἂν μὴ προαγάγῃ πιστοποιητικὸν ὅτι εἶνε ἐγγεγραμμένος ἐν μητρώῳ τινὶ τῶν ἀρρένων.

Ἄρθρον 8ον.— Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους δημοσιεύει ἐν ἰδίῳ τεύχει τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους τοῦ ἄρθρου 1ου καὶ ἀποστέλλει ἐκάστῳ ἐν τεύχῳ. Ὁ τρόπος τῆς συντάξεως καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ τεύχους κανονισθῆσονται διὰ Β. Διαταγμάτων.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Τρικινάλων.

Ἀποδεικτικόν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Σεπτεμβρίου τοῦ 1909 ἐνεακοσιοστοῦ ἐνάτου ἔτους ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5 μ. μ. ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Ἰω. Δ. Χρόνης τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰωάν. Εὐταξίου κατοικοῦ Ἀθηνῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Λεωνίδα Θεοδοριδῆν, τὴν ἀπὸ 22 Αὐγούστου 1909 ἀγωγήν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς κατ' αὐτὸ καὶ τῶν 1) Π. Τσαγκάρη καὶ 2) Α. Γιαγκάκη κατοικῶν ἀμφοτέρων Ἀθηνῶν, ἀπειθυνομένην ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, δι' ἧς καλεῖ αὐτοὺς ἐμπροσθέντος πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαιτεῖται νὰ καταδικασθῶσι οὗτοι ἀλληλεγγύως νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραμὰς 500 διὰ κεφάλαιον τῆς ἐν τῇ ἀγωγῇ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς κατ' αὐτὸ καὶ τῶν 1) Π. Τσαγκάρη καὶ 2) Α. Γιαγκάκη κατοικῶν ἀμφοτέρων Ἀθηνῶν, ἀπειθυνομένην ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, δι' ἧς καλεῖ αὐτοὺς ἐμπροσθέντος πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαιτεῖται νὰ καταδικασθῶσι οὗτοι ἀλληλεγγύως νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραμὰς 500 διὰ κεφάλαιον τῆς ἐν τῇ ἀγωγῇ ἀναφερομένης συναλλαγματικῆς μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ὑπερμερίας ἀπὸ τῆς 10 Αὐγούστου 1909 ἡμέρας τῆς διαμαρτυρήσεως μέχρι ἐξοφλήσεως. Νὰ ἀπαγερθῇ κατὰ τῶν ἐναγομένων προσωπικῆς κράτησις. Νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεστικὴ ἢ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις. Νὰ καταδικασθῶσι οἱ ἀντίδικοι εἰς τὰς τῆς δίκης ἔξοδα καὶ τέλη. Καὶ εἰς ἐνδειξιν.

Ὁ Λαβὼν Ὁ δικαστικὸς κλητῆρ
Α. Σπινιάδης **Ι. Χρόνης**

Ἀριθμ. 8457

Ἀποδεικτικόν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν Νοεμβρίου τοῦ ἐνεακοσιοστοῦ ἐνάτου ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Παρασκευᾶς Κωνσταντινίδης, τῇ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου κ. Ν. Νῶε πληρεξουσίου τοῦ ἐνάγοντος Συμωνίδου Βλαβιανοῦ, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν Χρήστον Στεφ. Τασούλαν, κατοικῶν Ἀθηνῶν, ἀγνώστου ἤδη διαμονῆς, τὴν ἀπὸ 12ης Νοεμβρίου 1909 ἀγωγήν τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐπίδοσις, δι' ἧς καλεῖ αὐτὸν πρὸς συζήτησιν ἐμπροσθέντος ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, αἰτούμενος νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ τῷ καταβάλλῃ 1) δραχ. 1200 ἐντόκος 8 ο) ἐτησίως ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1908 ἕως ἐξοφλήσεως· 2) δραχ. 62 ἐντόκος 8 ο) ἐτησίως ἀπὸ σήμερον, ἀπαγγελθῇ κατ' αὐτοῦ προσωπικῆς κράτησις καὶ ἐπιβληθῶσιν εἰς βάρος του τὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
Α. Σπινιάδης Ὁ δικ. κλητῆρ
Π. Κωνσταντινίδης

Ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν

Α γ ω γ ῆ
Τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς Στεφάνου Στρέιτ, κατοικοῦ Ἀθηνῶν,

Κ α τ ἄ
Τῶν 1) Λεωνίδα Θεοδοριδῆ, 2) Π. Τσαγκάρη καὶ 3) Α. Γιαγκάκη, ἀπάντων κατοικῶν Ἀθηνῶν, τοῦ πρώτου ἀγνώστου διαμονῆς. Ὁ Π. Τσαγκάρης ἐξέδοτο ἐν Πειραιεὶ τὴν ἀπὸ 9 Μαΐου 1909 ἐκ δραμῶν πεντακοσίων (500) συναλλαγματικῆν, πληρωτέαν ἐν Ἀθήναις μετὰ μῆνας τρεῖς (3) ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της εἰς τὴν ἰδίαν του διαταγὴν καὶ εἰς βάρος τοῦ Λεωνίδα Θεοδοριδῆ, ἀποδεχομένου αὐτὴν ἐν Ἀθήναις.

Ἡ κυριότης τῆς συναλλαγματικῆς ταύτης μετεβιβάσθη διὰ τῆς ὀπισθογραφῆσεως τῶν Π. Τσαγκάρη τὴν 9 Μαΐου 1909 καὶ τοῦ Α. Γιαγκάκη τὴν 11 Μαΐου 1909, εἰς διαταγὴν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, μὴ πληρωθείσης δὲ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς συνετάχθη τὸ κατὰ Νόμον ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικόν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον εἰ ὑπογράφαντες τὴν ἐν λόγω συναλλαγματικῆν εἰσὶν ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι εἰς τὴν πληρωμὴν της καὶ διὰ προσωπικῆς κράτησεως, καθὼς ἔμποροι

Διὰ ταῦτα
Καλοῦντες τοὺς ἐναγομένους νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐμπροσθέντος ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου Δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν

Ἐξαιτούμεθα
Νὰ καταδικασθῶσιν οὗτοι ἀλληλεγγύως νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δραχ. 500 διὰ κεφάλαιον τῆς ἐν λόγω συναλλαγματικῆς μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ὑπερμερίας ἀπὸ τῆς 10 Αὐγούστου 1909, ἡμέρας τῆς διαμαρτυρήσεως, μέχρι ἐξοφλήσεως.

Νὰ ἀπαγερθῇ κατὰ τῶν ἐναγομένων προσωπικῆς κράτησις, νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεστικὴ ἢ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις, νὰ καταδικασθῶσιν οἱ ἀντίδικοι εἰς τὰς τῆς δίκης ἔξοδα καὶ τέλη. Ὁ ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπίδοτος νομίμως τὴν παρούσαν πρὸς ἕκαστον τῶν ἐναγομένων μετ' ἀντιγράφου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 854 διαμαρτυρικοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἰωάννου Γ. Οἰκονομοπούλου καὶ πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς Λεωνίδα Θεοδοριδῆν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1909.

Ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς
Ι. Εὐταξίας

Ἀποδεικτικόν

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ (25) εἰκοστῇ πέμπτῃ Ὀκτωβρίου τοῦ 1908 ἐνεακοσιοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 5 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητῆρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν Ἡρ. Παπακωνσταντινίου τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Σ. Βλάχου, πληρεξουσίου δικηγόρου τῆς ἐν Πειραιεὶ ἐδρευούσης ἡμορροθίου ἐμπορικῆς Ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γ. Π. Πρωτοπαπᾶς καὶ Ἀδελφοί», ἐκπροσωπομένης καὶ ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς, μετέβην ἐνταῦθα καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν Εὐστάθιον Ἰω. Σφουρῆν, κατοικῶν πρῶτην Λεωδαίας καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1405 τοῦ 1907 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν πρὸς γνώσιν του καὶ διὰ τὰς νομίμως συνετεθείας, ἐπιτασσόμενον ἅμα ἵνα ἐμπροσθέντος τῷ πληρώσει: α') διὰ κεφάλαιον δραμὰς 1416 καὶ ²⁰/₁₀₀ ἐντόκος πρὸς 9 % ἐτησίως, ἐξ ὧν τὰς μὲν 601 καὶ ³⁵/₁₀₀ ἀπὸ τῆς 21 Φεβρουαρίου 1905, τὰς δὲ 407 καὶ ³⁰/₁₀₀ ἀπὸ τῆς 11 Μαΐου 1905 καὶ τὰς ἐτέρας 407 καὶ ⁵⁵/₁₀₀ ἀπὸ τῆς 24 Ἰουλίου 1905 ἄχρις ἐξοφλήσεως, β') δι' ἐπιδικασόμενα ἔξοδα δραχ. 28, γ') διὰ τέλη δραμὰς 11 καὶ δ') δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, παραγγελίαν, ἐπιταγὴν, ἐπίδοσιν καὶ δημοσιεύσιν δραχ. 21, ἣτοι ἐν ὅλῳ δι' ἔξοδα καὶ τέλη δραχ. 60, ἄλλως κλπ. Καὶ εἰς ἐνδειξιν.

Ὁ Λαβὼν Ἀντεισαγγελεὺς
Κ. Δ. Ροῦζῶς
Ὁ Κλητῆρ
Ἡρ. Παπακωνσταντινίου
Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἀθῆνησι τῇ 1 Φεβρουαρίου 1909.
Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Κ. Σ. Βλάχος

Περίληψις

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8371 τῆς 18 9εβρίου 1909 ἀποφάσεως τοῦ ἐκδοθείσης συνετεθείας τῆς ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1909 ἀγωγῆς τῆς Ἑλένης συζύγου Παναγ. Ἀλεξίου, τὸ γένος Γεωργίου Σταβοπούλου, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, κατὰ τοῦ συζύγου τῆς Παναγιώτῃς Ἰ. Ἀλεξίου, κατοικοῦ ὁσαύτως, ἐκλήρυξε διαλελυμένον τὸν μεταξὺ των ὀφιστάμενον γάμον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 1909

Ὁ τῆς Ἑλένης Π. Ἀλεξίου πληρεξούσιος δικηγόρος
Ἄλκιβ. Α. Ζωῦτπουλος

Τύποις Π. Α. Πετράκου